

GIDA TÜKETİM ANALİZİ: GENİŞLETİLMİŞ DOĞRUSAL HARCAMA SİSTEMİ

Mehmet Arif ŞAHİNLİ*

Ahmet ÖZÇELİK**

ÖZET

Hanehalkı bütçe anketinden elde edilen tüketim harcamaları bilgileri ile; tüketici fiyat endekslerinde kullanılacak maddelerin seçimi ve temel yıl ağırlıklarının elde edilmesi, hanelerin tüketim kalıplarında zaman içinde meydana gelen değişikliklerin izlenmesi, milli gelir hesaplamalarında özel nihai tüketim harcamaları tahminlerine yardımcı olacak verilerin derlenmesi, yoksulluk sınırının belirlenmesi, asgari ücret tespit çalışmaları, vb. diğer sosyo-ekonomik analizler için gerekli verilerin elde edilmesi amaçlanmaktadır. Bu çalışmada, Türkiye İstatistik Kurumu 2003 yılı Hanehalkı Gelir ve Tüketim Harcamaları anket verileri kullanılmıştır. Gıda alt grupları harcaması için marjinal bütçe payı ve gelir esnekliği, geliştirilmiş doğrusal harcama sistemi yaklaşımı çerçevesinde tahmin edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, hanehalkı tüketici davranışı analiz edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Genelleştirilmiş doğrusal harcama sistemi, Marjinal bütçe payı, Gelir esnekliği.

1. GİRİŞ

Belirli gelire sahip olan bireyler harcamalarını yaparken ilk önce ana mal grupları olarak bilinen gıda, giyim, konut, eğitim, ulaşırma vs. arasında paylaştırmaktadır. İkinci aşamada ise bireyler, alt gruplar bazında gelirini paylaşırır iken daha sonra kalan kısmını tasarrufa ayırmaktadır. Tüketicilerin toplam harcamasının mal grupları arasındaki dağılımı ve tüketim / tasarruf kararının çözümünde kullanılan talep denklem sisteminde tasarruf / tüketimin içsel olarak alındığı bir model gerekmektedir (Nişancı, 2002). Bu çalışmada ise, toplam gıda tüketim harcaması modele içsel bir değişken olarak katılmış olup, Lluch (1973)'ün geliştirmiş olduğu Genişletilmiş Doğrusal Harcama Sistemi (Extended Linear Expenditure System – ELES) kullanılmıştır.

Talep analizine ilişkin ekonometrik boyutta gerçekleştirilen bir çok araştırma yapılmıştır. Bunlardan Türkiye dışındaki ülke verileriyle gerçekleştirilenlerden bazıları Howe (1977), Sasaki ve Saegusa (1974), Narayana ve Vani (1996), Huang ve Bouis (2001), Burney ve Akmal (1991), Lee, Brown ve Seale (1994), Lewis ve Andrews (1989), Deaton, Castillo ve Thomas (1989), Eastwood ve Craven (1981), McConnell (1978), Lluch ve Williams (1975), Lluch (1973), Philips (1972), Stone (1954), Pollak ve Wales (1969)'dur.

Ülkemizde ise talep analizine dönük ekonometrik çalışmalardan bazıları ise Koç (1995), Ekinci (1996), Nişancı (2002), Özer (1992), Tansel (1986) ve Özer (2001)'dir.

* İstatistikçi, Türkiye İstatistik Kurumu, Eğitim ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü, e-posta: arifsahinli@tuik.gov.tr

** Prof. Dr., Ankara Üniversitesi Tarım Ekonomisi Bölümü, e-posta: aoczcelik@agri.ankara.edu.tr

Bu çalışmada, ELES modeli kullanılarak, Türkiye’de yaşayan hanehalklarının gıda alt gruplarına ilişkin tüketim kalıpları ortaya çıkarılmak istenmiştir. Bu tüketim kalıpları sayesinde hanehalklarının gelire bağlı tasarruf ve tüketim davranışları analiz edilmiştir. Çalışmada mevcut verilerin elde edilebilirliği düşünülerek 16 il çalışmaya dahil edilmiştir.

Çalışmanın ana planı şu şekilde özetlenebilir: Model ile ilgili teorik bilgiler Bölüm 2’de Yöntem kısmında, analizde kullanılan veriler Bölüm 3’de, elde edilen analiz sonuçları Bölüm 4’de değerlendirilmiş ve Bölüm 5’de sonuç kısmı kapsamlı olarak verilmiştir.

2. YÖNTEM

Doğrusal harcama sisteminde nispi fiyatların tasarruflar üzerindeki etkisinin ölçülememesi modelin en önemli eksikliğini oluşturmuştur. Bu eksikliği gidermek için model Lluch tarafından genişletilmiştir. Mal harcama sisteminin eşitliği ile içsel toplam tüketim harcamaları ve Stone-Geary fayda özelliği burada Genişletilmiş Doğrusal Harcama Sistemi (ELES) olarak adlandırılır. ELES ile ilgili toplam tüketim harcaması, mal harcama eşitliklerine ilave yapılarak elde edilmektedir. Fiyatlar, gelir ve gelir beklentileri sistemde dışsal değişkenlerdir (Lluch, 1973). Ancak bu çalışmada toplam gıda tüketim harcaması dikkate alınmıştır.

LES’in γ parametreleri geleneksel olarak “yaşam (geçim) miktarları” diye yorumlanmaktadır. Alternatif olarak toplam tüketim fonksiyonu sadece servet kavramları ile ilgili formüle edilmektedir. Genişletilmiş doğrusal harcama sistemi, LES ve toplam tüketim fonksiyonuna bölünebilmektedir. Fakat uygulamalarda ELES’ in stokastik özelliği, şu avantajlara sahiptir: a) Toplam tüketim fonksiyonu, fiyat verisinin yokluğunda, harcama sistemindeki parametreleri tanımlayabilmektedir. Özellikle, $\sum p_i \gamma_i$ ortalaması tahmin edilebilmektedir. b) Toplam tüketim harcamaları dışsal olarak incelendiği zaman, LES’ de parametrelerin tahmininde yanlılığı ölçmek mümkündür. c) Maksimum olabilirlik metotları ELES’de direkt olarak uygulanabilmektedir.

Hanehalklarının verdiği kararların kişi başına harcama ile ilişkili olduğu, gelir ve fiyatların sadece tüketimi etkileyen değişkenler olduğu varsayımı altında, hanehalkı tüketim davranışı aşağıdaki formül ile elde edilmektedir.

$$e_i = p_i x_i = p_i \gamma_i + \beta_i (y - \sum_j p_j \gamma_j) \quad (1)$$

Burada $i, j = 1, 2, \dots, n$ malları, $e_i = i$ malına hanehalklarının yaptığı kişi başına tüketimi, $p_i = i$ malının fiyatı, $x_i = i$ malından hanehalklarının kişi başına tükettiği miktar, $y =$ hanehalkının kişi başına geliri, (γ_i, β_i) tahmin edilecek parametreleri göstermektedir. β_i ’ler farklı malların marjinal tüketim eğilimini göstermektedir. $\sum \beta_i = \mu$ toplam marjinal tüketim eğilimidir. $\sum p_j \gamma_j$ toplam geçimlik harcamayı göstermektedir. $(y - \sum p_j \gamma_j)$ artan (ekstra) geliri ifade etmektedir. Harcama eşitliklerinin bütününe toplanması ile toplam tüketim fonksiyonu şu şekilde elde edilir:

$$E = (1 - \mu) \sum_i p_i \gamma_i + \mu y \quad (2)$$

Burada E , toplam hanehalkı tüketim harcamasını göstermektedir. Eşitlik (2) fiyat verisinin yokluğunda $\sum p_j \gamma_j$ tanımlanmasına imkan verir ve yatay kesit verilerden fiyat esnekliklerinin elde edilmesine yardım etmektedir (Burney ve Akmal, 1991). γ_i bütün eşitliklerde görüldüğü için, Eşitlik (1) tarafından tanımlanan eşitlikler sistemi eş zamanlı olarak tahmin edilmelidir. Bu yatay-kesit sınırlamalara etki etmekte olup, olabilirlik fonksiyonun maksimumizasyonuna ihtiyaç duymaktadır. ELES'in stokastik özelliği aşağıdaki gibi yazılabilir:

$$e_{ih} = \alpha_i + \beta_i y_h + \varepsilon_{ih} \quad (3)$$

Burada $h = 1, 2, \dots, H$ hanehalklarını göstermektedir. $\alpha_i = \gamma_i^* - \beta_i \sum_j \gamma_j^*$, ve ε_{ih} , genel klasik özelliklere sahip hata terimidir. Eşitlik (3) ile tanımlanan denklemler sistemi tanımlı regresyon denklemlerinden biridir. Eşitlikteki denklemlerden her birinin sıradan en küçük kareler yöntemi ile ayrı ayrı tahmini sistemin maksimum olabilirlik tahminine özdeş olacaktır. μ , γ_i^* ve $\sum \gamma_i^*$ 'nin maksimum olabilirlik tahminleri α_i ve β_i 'nin sıradan en küçük kareler tahminlerinden aşağıdaki ilişkiler kullanılarak tahmin edilebilmektedir.

$$\begin{aligned} \mu &= \sum \beta_i \\ \sum \gamma_i^* &= \sum \alpha_i / (1 - \mu) \\ \gamma_i^* &= \alpha_i + \beta_i \sum \gamma_j^* \end{aligned} \quad (4)$$

İlgili talep esneklikleri aşağıdaki gibi hesaplanabilmektedir (Nişancı, 2002).

$$i \text{ malının marjinal bütçe payı} : \beta_i^* = \beta_i / \mu \quad (5)$$

$$i \text{ malının gelir esnekliği} : \eta_{iy} = \beta_i (y / e_i) \quad (6)$$

$$\text{gelire göre tasarruf esnekliği} : \eta_{sy} = y / (y - \sum \gamma_i^*) \quad (7)$$

3. VERİ

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), 2002 yılından itibaren yıllık olarak hanehalkı bütçe anketleri uygulamaktadır. 2002 Hanehalkı Bütçe Anketi (HBA), Türkiye genelinde her ay değişen 800, yıl boyunca toplam 9 600 örnek hanehalkına uygulanmıştır. 2003 Hanehalkı Bütçe Anketi, 1 Ocak -31 Aralık 2003 tarihleri arasında her ay değişen 2160, yıl boyunca toplam 25.920 örnek hanehalkına uygulanmıştır. 2004, 2005 ve 2006 Hanehalkı Bütçe Anketleri ise her ay değişen 720, yıl boyunca toplam 8.640 örnek hanehalkına uygulanmıştır.

2002 Hanehalkı Bütçe Anketi'nin tahmin düzeyi Türkiye, kent ve kırsal yerler ayrımıdır. 2003 anketinden İstatistik Bölge Birimleri Sınıflamasında kır/kent ayrımında 12 Düzey-1 bölgesi ve 26 Düzey-2 bölgesi bazında tahminler üretilmiştir. 2004 yılından itibaren ise, yıllık anket sonuçlarından Türkiye geneli ile kırsal ve kentsel yerler ayrımında; her yılın anket sonuçlarının önceki anket bilgileriyle birleştirilmesiyle de

bölgesel düzeyde tahminler üretilmesi mümkün olmaktadır (TÜİK, 2008). Bu çalışmada, Türkiye İstatistik Kurumu 2003 yılı HBA verilerinden yararlanılmıştır.

2003 Hanehalkı Bütçe Anketi (HBA) verilerinin kullanılmasının nedeni, 2002 yılında yapılmış olan aylık Hanehalkı Bütçe Anketi'nin hemen arkasından yapılmış kapsamlı bir çalışma olmasıdır. Analizde kullanılan veriler 1994=100 bazlı olarak kullanılmıştır. Model tahminine dahil edilen iller Adana, Antalya, Ankara, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Kayseri, Konya, Malatya, Samsun, Trabzon ve Zonguldak'tır.

Aylık oluşan perakende fiyatlar verisi ve 12 aylık tüketici fiyatları indeks rakamları, Türkiye İstatistik Kurumu Fiyat İstatistikleri veri tabanından temin edilmiştir.

4. BULGULAR

Hanehalkları birinci aşamada, harcamalarını ana mal grupları (gıda, giyim, konut, ulaştırma, vb.) arasında pay ederken, ikinci aşamada ise, harcamalarını alt gruplara (ekmek ve tahıllar, sebze ve meyveler, et ve balık, vb.) şeklinde dağıtmaktadırlar. Bu çalışmada gıda alt gruplarına ilişkin toplulaştırılmış 6 mal grubu incelenmiştir.

Model parametrelerinin tahmininde Sıradan En Küçük Kareler metodu kullanılmıştır. Modelin tahmininde, SAS Enterprise Guide 3.0 paket programı kullanılmıştır (Sas, 2004). ELES modeli ile yapılan tahminde, gıda alt gruplarına ait α ve β katsayıları elde edilmiş olup, sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. ELES'e göre mal gruplarına ait parametre tahmin değerleri

Mal Grupları	α_i	β_i
Ekmek ve tahıllar	79809,39 (0,46)	16,28052 (1,17)
Et, balık ve kümes hayvanları	5107,27 (0,02)	20,17219 (0,96)
Yağ, süt ve günlük yiyecekler	636787,2 (2,20)	15,31129 (0,66)
Taze, kuru meyve ve sebzeler	117117,6 (0,84)	12,73585 (1,14)
Çeşitli hazır yiyecekler	75603,61 (0,69)	1,75768 (0,20)
Alkolsüz içecekler	49226,66 (0,33)	7,48267 (0,63)

Not: Parantez içindeki değerler t-istatistik değerleridir.

R^2 ve Durbin-Watson (DW) değerleri, Tablo 2'de verilmiştir. Modelden elde edilen R^2 değerlerine göre; en düşük R^2 değeri 0,5497 ile yağ, süt ve günlük yiyeceklerde yer alırken, en yüksek R^2 değeri 0,6681 ile ekmek ve tahıllar grubunda yer almaktadır.

Tablo 2. Mal gruplarına göre istatistik değerleri

Mal Grupları	R^2	DW
Ekmek ve tahıllar	0,6681	1,269
Et, balık ve kümes hayvanları	0,6009	2,085
Yağ, süt ve günlük yiyecekler	0,5497	2,019
Taze, kuru meyve ve sebzeler	0,6412	1,555
Çeşitli hazır yiyecekler	0,5733	2,754
Alkolsüz içecekler	0,5774	1,827

DW çizelgesinden %5 düzeyinde 16 gözlem ile altı açıklayıcı değişken için $d_L=0.502$ ve $d_U=2.388$ 'dir. Tablo değerlerine göre, mal gruplarının kararsızlık bölgesinde olduğundan söz edilebilmektedir.

Gıda alt gruplarına ilişkin esneklik değerleri hesaplanmış olup, elde edilen değerler Tablo 3'de verilmiştir.

Tablo 3. Mal gruplarına göre marjinal bütçe payları, gelir esnekliği ve gelire göre tasarruf esnekliği

Mal Grupları	Marjinal Bütçe Payı	Gelir Esnekliği
Ekmek ve tahıllar	0,2208	0,5115
Et, balık ve kümes hayvanları	0,2736	0,8104
Yağ, süt ve günlük yiyecekler	0,2076	0,4324
Taze, kuru meyve ve sebzeler	0,1727	0,7682
Çeşitli hazır yiyecekler	0,0238	0,2017
Alkolsüz içecekler	0,1015	0,3083
	Toplam=1,000	Gelire göre tasarruf esnekliği=1,7446

Temel fayda fonksiyonuna göre, genişletilmiş doğrusal harcama sistemi modelinden elde edilen marjinal bütçe paylarının daima pozitif çıkması beklenir. Değerler beklentiye uygun olarak elde edilmiştir. Diğer her şey sabitken, hanelerin kişi başına harcamalarında bir birim artış olduğu zaman, haneler bu artışın %22,08'ni ekmek ve tahıllara, %27,36'nı et, balık ve kümes hayvanlarına, %20,76'nı yağ, süt ve günlük yiyeceklere, %17,27'ni taze, kuru meyve ve sebzelere, %2,38'ni çeşitli hazır yiyeceklere, %10,15'ni alkolsüz içeceklere dağıtmıştır.

Tablo 3 incelendiğinde, gıda alt grubuna ilişkin gelir esneklikleri sırasıyla 0,5115, 0,8104, 0,4324, 0,7682, 0,2017 ve 0,3083 olarak bulunmuştur. Engel yasasına göre, gelir arttığında gıdaya yapılan harcama oranı düşmektedir. Gıda alt gruplarına ilişkin harcamaların gelir esneklikleri, Engel yasasına uygun olarak birden küçük çıkmaktadır. Gelir esnekliğine göre, gıda alt gruplarında yer alan mallar normal mal olarak bulunmuştur.

Tasarrufların gelir esnekliği 1,7446 olarak hesaplanmıştır. Gelirdeki %1 değişme, tasarruflarda %1,7446'lık bir değişime yol açmaktadır.

5. SONUÇ

Gıda harcamasının toplam harcama içerisindeki payı 2003 yılında Türkiye için %27,5, kent için %24,1 ve kırsal için %36,4 iken, 2009 yılında bu oranlar sırasıyla Türkiye için %23,0, kent için %20,3 ve kırsal için %33,9 olarak hesaplanmıştır. Bu verilere göre, 2009 yılında Türkiye, kent ve kırsal yaşayan hanehalklarının gıda harcamalarında ciddi bir azalma söz konusudur.

Bu çalışmada, ELES modeli kullanılarak, Türkiye'de yaşayan hanehalklarının gıda alt gruplarına ilişkin tüketim kalıpları ortaya çıkarılmak istenmiştir. Bu tüketim kalıpları sayesinde hanehalklarının gelire bağlı tasarruf ve tüketim davranışları analiz edilmiştir. Çalışmada mevcut verilerin elde edilebilirliği düşünülerek 16 il çalışmaya dahil edilmiş ve analiz yapılmıştır. Tüketim kalıpları arasındaki farklılığı fiyat, gelir ve tasarruf esneklik değerleri daha iyi yansıtmaktadır. Bu nedenle, çalışmada gelir ve tasarruf esneklik değerleri hesaplanmıştır.

Marjinal bütçe paylarına ait değerler, beklentiye uygun olarak pozitif elde edilmiştir. Engel yasası, gelir arttığında gıdaya yapılan harcama oranının düştüğünü söylemektedir. Gıda alt gruplarına ilişkin harcamaların gelir esneklikleri, Engel yasasına uygun olarak birden küçük çıkmaları beklenmektedir. Gelir esnekliğine göre, gıda alt gruplarında yer alan mallar normal mal olarak bulunmuştur.

Tasarruf gelir esneklik değerlerinin yüksek olması, kişi başına gelir artışları sonucunda ekonominin yüksek miktarda tasarruf doğurma potansiyelinin olduğunu göstermektedir.

Marjinal tüketim eğiliminin azalması, gelir düzeyinin yükselmesi ile açıklanabilmektedir. Bu çalışmada gelir %20'lik dilimlere göre değerlendirilmediği için, marjinal tüketim eğiliminin gelir değişimleri karşısında nasıl bir yol izleyeceği hakkında bir fikir yürütülememektedir.

Yerli ve yabancı literatürde yapılan taramaya göre, genel itibariyle talep modelleri ile ilgili çalışmalarda gelir yerine toplam tüketim harcaması kullanılmıştır. Bu çalışmalara paralel olarak, yaptığımız çalışmada da toplam gıda tüketim harcaması kullanılmıştır. Ayrıca, gelir verilerini de kullanarak analizleri bu şekilde elde etmek faydalı olabilecektir. Türkiye için ileride yapılacak çalışmalarda, sosyo-demografik değişkenlerin etkisinin de araştırılması bu alanda yapılacak olan çalışmalara ışık tutacaktır.

6. KAYNAKLAR

Burney, N. A., Akmal, M., 1991. Food demand in Pakistan: An application of the extended linear expenditure system. *Journal of Agricultural Economics*, 42(2):185-95.

Deaton, A., Castillo, J. R., Thomas, D., 1989. The influence of household composition on household expenditure patterns: Theory and Spanish evidence. *The Journal of Political Economy*, 97: 179-200.

Eastwood, D. B., Craven, J. A., 1981. Food demand and savings in a complete, extended, linear expenditure system. *American Agricultural Economics Association*, 63(3): 544-549.

Ekinci, S., 1996. Türkiye'de bazı gıda maddelerinin talep analizi. Çukurova Üniversitesi (Yüksek Lisans Tezi), 65.

Howe, H., 1977. Cross-section application of linear expenditure systems: Responses to sociodemographic effects. *American Journal of Agricultural Economics*, 59(1):141-148.

Huang, J., Bouis, H., 2001. Structural changes in the demand for food in Asia: Empirical evidence from Taiwan. *Agricultural Economics*, 26:57-69.

Koç, A., 1995. Türkiye'de kırmızı et arz ve talebinin ekonometrik analizi ve kırmızı et sanayi yapısı ile işleyişinin incelenmesi. Çukurova Üniversitesi (Doktora Tezi).

Lee, J., Brown, M. G., Seale, J. L., 1994. Model choice in consumer analysis: Taiwan, 1970-89. *American Journal of Agricultural Economics*, 76(3):504-512.

Lewis, P., Andrews, N., 1989. Household demand in China. *Applied Economics*, 21(6):793-807.

Lluch, C., Williams, R., 1975. Cross country demand and savings patterns: An application of the extended linear expenditure system. *The Review of Economics and Statistics*, 57(3):320-328.

Lluch, C., 1973. The extended linear expenditure system. *European Economic Review*, 4(1):21-32.

Mcconnell, K., 1978. Estimating and testing a complete system of demand functions from regional data. *Applied Economics*, 10(2):93-104.

Narayana, N. S. S., Vani, B. P., 1996. Earnings and consumption by Indian rural laborers: Analysis with an extended linear expenditure system. *Journal of Policy Modeling*, 22(2):255-273.

Nişancı, M., 2002. Kırsal ve kentsel kesimlerde tüketim ve tasarruf kalıpları genişletilmiş doğrusal harcama sistemi uygulaması. *İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 16(3):60-73.

Özer, H., 1992. Erzurum'da tüketim harcamalarının ekonometrik analizi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

Özer, H., 2001. Türkiye'de hanehalkı tüketim harcamalarının doğrusal harcama sistemi yaklaşımıyla analizi.

Philips, L., 1972. A dynamic version of the linear expenditure model. *The Review of Economics and Statistics*, 54(4):450-458.

Pollak, R. A., Wales, T. J., 1969. Estimation of the linear expenditure system. *Econometrica*, 37(4):611-628.

Sas, 2004. Sas enterprise guide. Sas Institute Inc., Cary, NC, USA.

Sasaki, K., Saegusa Y., 1974. Food demand matrix in an approximate linear expenditure system. *American Journal of Agricultural Economics*, 56(2):263-270.

Stone, R., 1954. Linear expenditure systems and demand analysis: An application to the pattern of British demand. *The Economic Journal*, 64:511-527.

Tansel, A., 1986. An engel curve analysis of household expenditure in Turkey. *METU Studies in Development*, 239-257.

Türkiye İstatistik Kurumu, 2008.

http://www.turkstat.gov.tr/MetaVeri.do?tb_id=22&ust_id=7, 27 Kasım 2008.

FOOD CONSUMPTION ANALYSIS: AN EXTENDED LINEAR EXPENDITURE SYSTEM

ABSTRACT

With information about consumption expenditures obtained from Household Budget Survey it is aimed to determine the items to be included in consumer price indices and the base year weights; to monitor the changes of households' consumption patterns within the time; to compile the data which will help in forecasting private final consumption expenditures used in the national income calculation; to obtain required data for the determination of poverty line and other socio-economic analysis; to obtain necessary information to enable the minimum wage to be determined according to recent conditions. In this study, data of the household income and consumption expenditure surveys conducted by the Turkish Statistical Institute for 2003 year is used. Marginal budget share and income elasticity for food sub groups expenditure are estimated within the framework of the extended linear expenditure system. According to the findings obtained, household consumer behavior is analyzed.

Keywords: An extended linear expenditure system, Marginal budget shares, Income elasticity.